

Práce s dětmi mě vždy velmi bavila a obhacovala

► Lada Lahllová

Celých 12 let stála v čele Základní školy Aléská Božena Holkové, a to od roku 2003/2004, kdy samostatně vedla školu sama, protože byla bez ředitele. Od následujícího školního roku byla již jmenována do funkce ředitelky školy. Od nového roku si již užívá zasloužené dýchod. Práci ve školství se věnovala 42 let a nikdy toho nehtovala.

Jak se z vašeho pohledu změnila práce ve školství během vašeho působení?

Pokud bych chtěla postihnout zodpovědné změny ve školství za posledních 42 let své práce, vydalo by to učitelé na rozsáhlé pojednání. Když jsem začínala, bylo ve škole na všechno více času. Používali jsme křídlo, tabuli, různé výukové obrázky

Foto: L. Lahllová

Božena Holkové poděkoval za její celoživotní přínos školství starosta Biliny Oldřich Bubeniček a rada města

Co vám tato práce vzala a co vám dala?

Jediné, co mi vzala je volný čas. Pokud se to dá vůbec takto vyjádřit, protože patřím mezi ty šťastné lidi, kterým je jejich zaměstnání obrovským koníčkem. Konkrétně čas neberou, ale naplňují. Práce s dětmi mně vždy těšila. Je úžasné děti pozorovat v jejich rozvoji, pomáhat jim, radovat se s nimi z úspěchu a být jim nápomocná v případě potřeby.

apod. škola vždy odtáží společnost a ta je dnes úspěšnější, rodiče nemají dost času a často ani dost síl věnovat se dětem v dostatečné míře. Velmi se změnil pohled veřejnosti na práci školy, mnoho lidí se považuje za odborníky, jak by škola měla pracovat. Na učitele byly vždy kladeny vysoké nároky a v současné době musí být učitel nejenom vzdělaný pedagog, který by měl vědět, jak děti naučit potřebnou látku a nadchnout je pro svůj předmět. Dnes musí učitel zvládat na vysoké

odborné úrovni rovněž individuální potřeby dětí s různými poruchami a postřehy v učení i v chování, musí zároveň podporovat nadané děti, užze spolupracovat s dalšími odborníky, nestáse se musí vzdělávat a zvládat každoročně se zvyšující se administrativu.

„Všechno co je flexibilní a proudí

má tendenci růst, co je rigidní a ohraničené, podléhá zkáze.“

Nanivě se dnes učí pomocí interaktivní techniky, to musí učitelé také zvládnout?

Samozřejmě jsou na učitele kladeny neustále nároky i v oblasti vyučovacích postupů. Jenom namátkou, učitel a žáci dnes běžně pracují ve výuce s počítačem, tabletem, interaktivní tabulí, s chytrým telefonem, využívají internet a mnoho výukových programů. Běžně pracují s interaktivními učebními. To se vše učitel musí sám dobře naučit, a to vyžaduje spoustu volného času. Velice mne mrzí, že práce učitelé je nedoceněna jak morálně, tak finančně.

Mění se žáci, učitelé nebo záleží na něčem jiném?

Mám oblibený citát, který podle mého názoru vystiňuje práci ve škole, ale nejen ve škole. „Všechno co je flexibilní a proudí má tendenci růst, co je rigidní a ohraničené, podléhá zkáze.“ (Taot Ting). No a tak jako vše i škola se mění, mění se učitelé a jejich práce,

mění se i žáci. Dnes jsou žáci více otevření, spontánní, umí vyžadovat svá práva. Škoda, že se u nich v posledních letech vytratil smysl pro plnění povinnosti. Přesto jsou žáci ti, kteří se mění méně. Jsou to pořádková, které se teprve musí naučit mnohemu pro život stejně v minulosti, jako dnes.

Na co budete asi nejlépe vzpomínat?

Vzpomínek je mnoho. Ráda vzpomínám na dobré konce vyřešených problémů. Náštesti těch druhých bylo pouze několik.

Váš předmět je matematika, kterou budete ještě částečně vyučovat. Dnes se o matematice říká, že je to jeden z nejtěžších předmětů, co si o tom myslíte?

Matematika na základní škole je velmi jednoduše řečeno soubor pravidel, které žák musí umět používat a k tomu je nutné ještě rozvíjet logické myšlení. Podle mého názoru je matematika pro dnešní žáky obtížná čím dál víc, protože čím dál tím méně jsou ochotni vyvíjet námahu a uložit si matematická pravidla do paměti. Neméně důležitá je i změna způsobu výuky tak, aby odpovídala požadavkům současnosti. Jako první bych navrhovala upřednostnit kvalitu před kvantitou.

Dovolejte mi na tomto místě poděkovat kolegům za jejich podporu, za to, že nutnost změny vzali za své. Bez nich by se nedaly změny uskutečnit a naše škola by nebyla tím, čím je, a to moderní, dynamická a flexibilní s profesionálním sborem.

U Kučlína bouřily sopky a rozlévalo se jezero

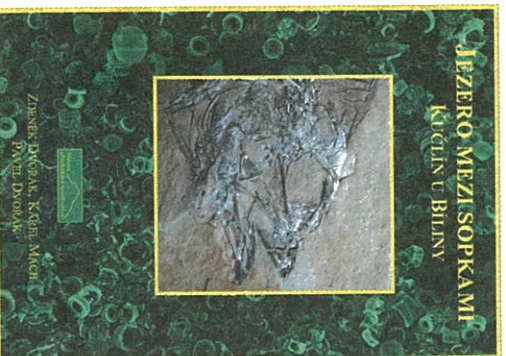
ocení učitelé přírodopisu na základních školách i samotní žáci.

Autoři mají k tomuto tématu velice blízko. Zdeněk Dvořák a Karel Mach pracují jako geologové Severočeských dolů a.s. a Pavel Dvořák je pracovníkem Oblasného muzea v Mostě. Publikace čtivou formou odkrývá tajemství vrchu Trupelník, který leží u obce Kučlín. V jeho okolí a pod povrchem se tisíce let tvořila minulost, přítomnost i budoucnost. Co je pro běžného návštěvníka této lokality skryto, je pro geologa hotový poklad.

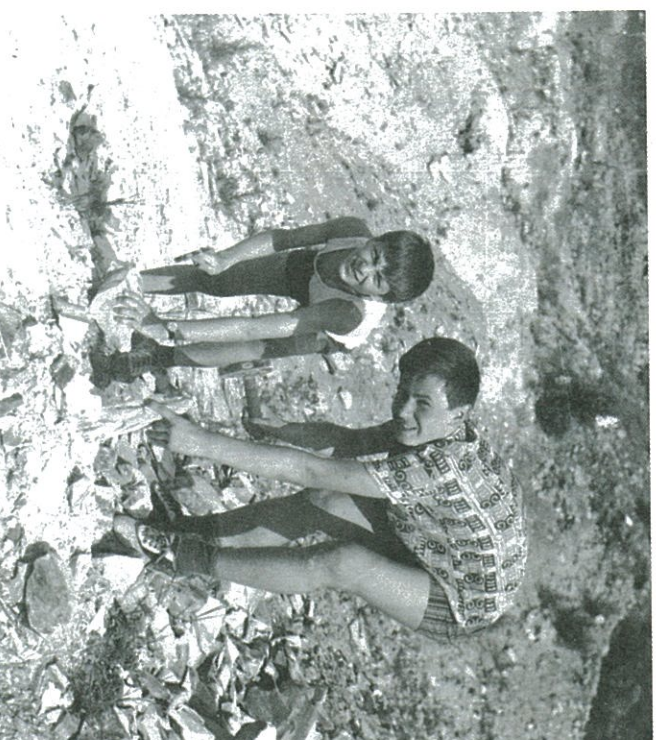
Málokdo například ví, že Trupelník je nevyznanější paleontologickou lokalitou nejstarších sopčických útvarů celého Českého středohoří. Takových zajímavostí skrývá kniha více.

Knha se prodává v hlavní budově Severočeských dolů a. s. přímo u Karla Macha v oddělení geologie.

(tal)

Jezero mezi sopkami Kučlín u Biliny je název již osmé publikace věnované přírodě Bilinska a Severočeských Cech z autorství dílny Karla Macha, Zdeňka a Pavla Dvořáků. Edice je určena pro bilinské partnery, studenty přírodovědných oborů a milovníky přírody. Publikaci též

Paleontologická lokalita Trupelník u Kučlína nedaleko Biliny připoutala bratry Dvořáky na celý život ke kamenným